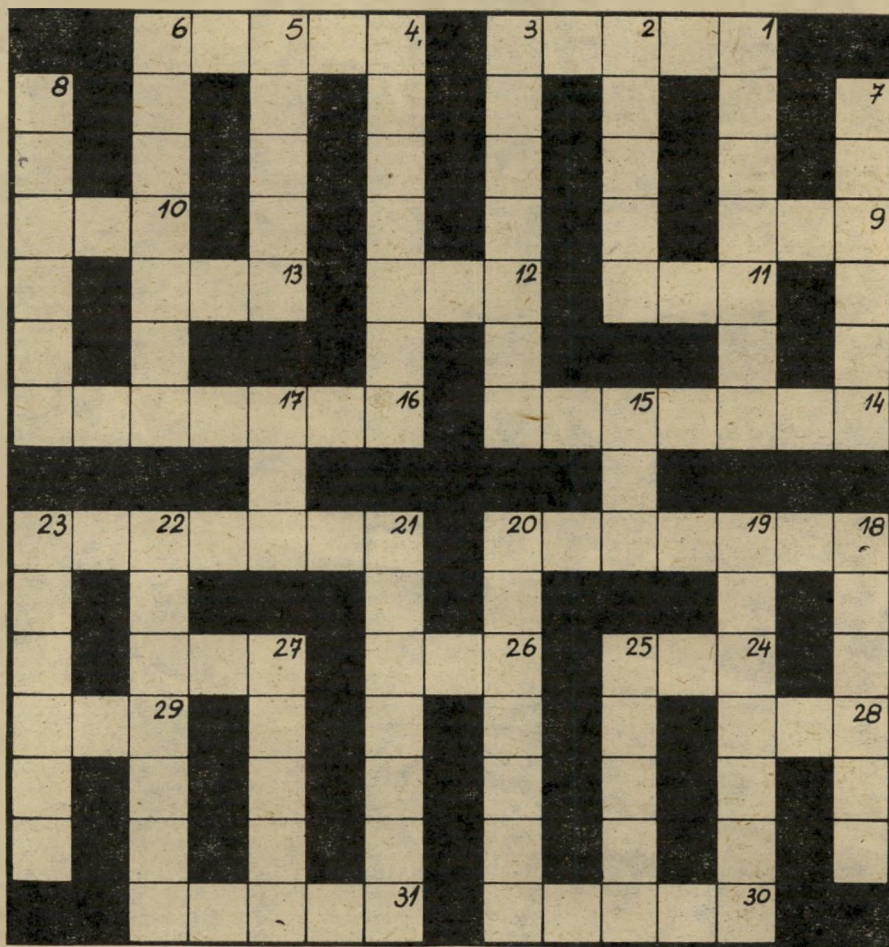

מאת נדיב אבידן

מאונך:

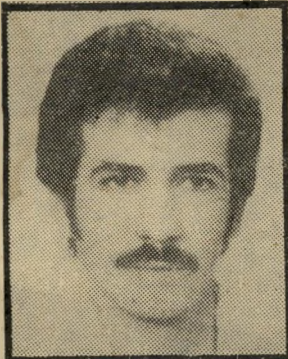
- 1 בעל נטיות להגזמה ממוצא צרפתי (5).
- 4 הרגיש בנוכחותו של הסקנר דינבי, אך לא נתן בו אמון (5).
- 9 המורה להיסטוריה תלה תקי וחתיו בימי הביניים (3).
- 10 הטילו דופי במוסד החינוכי שלו (3).
- 11 אמד את ערכו של הירק (3).
- 12 אוי ואבוי לצורת חיים כזאת (3).
- 13 השמועה אומרת שמשחקי ילדים נתגלה בו (3).
- 14 מלך פרסי מבולבל, חי ב-חברתו של נזיר בסביבת ה-אוקינוס (7).
- 16 דרך תירוש לים-המלח ער-קפת את הבירה (7).
- 18 הם ובני-המשפחה גורמים למחלות (7).
- 21 מרוב אהבה קיבלו את העונש המירבי בעת ביצוע עבירת מין (3, 4).
- 24 בטיעון נגדי הוכיחה ה-תביעה, כי נהג הרכב הנכבד אינו חף מפשע (3).
- 26 רצה משהו (3).
- 27 לא היה שבע-רצון מהרכוש המופקע (3).
- 28 חזית-ענק יצאה ממשחק-אבהים והותירה אחריה רעד נעים (3).
- 29 מסיבות רבות מחל על זכותו (3).
- 30 מר זיו הרהיב לנקוט בצעד נועז אך שחצני (מ) (5).
- 31 חורון המתאים רק למין החלש (5).

(המשך מעמוד 4)
 רים, ועלול להשתמע מהם כי הוא שוגא ערבים. הוא כתב מאמר ל-שבועון עברי. למה דומה הדבר? כאילו הלך יהודי דתי וכתב מאמר בערבית על "פירסומי תועבה", כדי לפרסמו בעיתון הערבי אל-שעב. למשל, זה יצחק את קוראי העי-תון הערבי, כשם שמוחמד קבוע שיעשע את הקורא העברי של העולם הזה — והרגיז אותי.
 מקריאת דבריו מצטיירת תמונה עגומה על הבחורה הערבית. היא מוצגת כחסרת ישע, כחפץ דומם חסר אישיות, שניתן לקנותו ולמוכר-רו כמו "טלוויזיה, זוג נעליים או שולחן".

זהו אבסורד. אני, משום מה, רואה את הבחורה הערבית כמורה, פועלת, סופרת, אחות, משוררת, גננת, מלכת-יופי, פקידה, עוזרת-סוציאלית, אם מוצלחת ומודרנית, ציירת, סטודנטית, עיתונאית, חב-רת מפלגה או תנועה פוליטית, חב-רה באירגוני נשים וצדקה, ועוד ועוד.

האם בחורה ערבית-ישראלית כזו, היודעת בדיוק מדוע היא אוה-דת את בני-הכפר, מצפן, רק"ח, של"י, האחים המוסלמים או כל תנועה אחרת, אפשר להשוות ל"זוג נעליים"?

ובעניין המוהר — לא דובים ולא יער. לא 20 אלף שקל ולא 50 אלף, ואף לא אלף אחד. ה-איסלאם קבע כי הסכום המינימלי של המוהר יהיה דינר אחד, ותש-לומו הוא שלב סימלי בטכס החתו-נה המוסלמי. כאשר מתרגמים את הדינר לשקלים מקבלים 20 שקל, 30 שקל ולכל היותר 100 שקלים. כך נהוג במקום שבו אני גר, ב-משולש. יש מוהר סימלי. אין קניית

קורא האג' יחיא זוג נעליים?

נשים. נכון שהתורים משלמים מ-כיסם כדי לעזור לזוג הצעיר להתי-בסס, אך זאת עושים במשותף.
ע'סאן ארי-האג' יחיא, טירה

קראתי את המאמר על המוהר, והוא הכביד עלי והעציב אותי. ראשית, בגלל ההכללה. מוחמד קבוע גר בתל-אביב. ראוי אולי ש-יבדוק מה קורה בגליל או במשור-לש. אם יעשה זאת יווכח לדעת, שרוב דבריו אינם נכונים, ויתרם אינם מדויקים.

לדוגמה: אני גר בטייבה שבי-משולש, ועול הנישואין נופל על שני הצדדים, ולא על הורי הכלה בלבד.

מן הראוי היה שמוחמד קבוע ימעט להשתמש במילה "למכור", אותה הוא מחבב כליכך. בחברות מתורבתות, בהן הוא רוצה, אין מוכרים או קונים בני-אדם.

זעקתו לשינוי המצב תגיע ל-מיספר מצומצם של אנשים. מעטים מבין ה"לא מתורבתים" שאליהם הוא פונה יודעים עברית, ולא כל אלה הקוראים עברית קונים את העולם הזה. אם באמת כואב ל-מוחמד המצב הקיים, והוא רוצה לשנותו, עליו לעשות זאת בחברת צעירים המסוגלים להבינו ולהיות לזוכים תמורתם ב"העולם הזה" 4 שבועות אחרי הופעת התשבץ.

פיחרון תשבץ 2261

- מאונך:
- 1 ממאן להזדהות למרות שבא בשליחות עצמית (3, 4).
  - 2 עופות גדולים מעוררי חמ-לה (5).
  - 3 מנקי-זעה לשימושם הבלע-די של וותיקי הישוב (3, 4).
  - 4 להט סכסואלי יכול להוביל למהפכה דתית (7).
  - 5 ממבט מעוף הציפור נראה, שתזמורת בעלת ארבעה כלי-נשיפה, מהווה גורם מרתיע (5).
  - 6 בגלוי ה"ר התמהוני לאס-טרולוגיה, התברר שהכל כתוב בכוכבים (2, 5).
  - 7 במבט לאחור מצא עצמו בתוך תלי-חרבות, השמור ע"י שתי חיות-הקוטב (6).
  - 8 אוסף של חיות-בית וחית-ים, עומדים לשירותו של הרך הנולד (7).
  - 15 החוקר הפך בדבר ומצא

מי שטורח בערב שבת,

אוכל טוב בשבת
 בין הפותרים נכונה את התשבץ יוגרס פרס: ארוחה זוגית מלאה (כוכד יין) במיסעדה "הטייכת", רחוב הר-ברט סמואל 80, ת"א.
 את התשבץ הפתור יש לשי-לוח למערכת "העולם הזה" עם חותמת דואר של לא יאוחר מיום חמישי, שבוע אחרי הופעת הגליון. הפית-רונות הנכונים, שיגיעו למע-רכת עד יום רביעי שבועיים אחרי פירסום התשבץ, ייכנסו להגללה. ההודעה על הזוכים תפורסם ב"העולם הזה" 4 שבועות אחרי הופעת התשבץ.

שטויות! ב"טיילת" אוכלים ושותים ומחר... חוזרים ואוכלים שוב.

"אוכל ושתה כי מחר נמות" זה מצב פסיכולוגי חמור ועצוב.

הטיילת
 לאוהבים... לאכול

רחוב הרברט סמואל 80, תל אביב, טל 656992